

SRILA GAURA-KISORA DASA

BABAJI MAHARAJA

Sri Srimad Bhaktivedanta

Narayana Gosvami Mahārāja

We dienen de verzakende levensstijl en hoge standaard van *bhajana* van Śrīla Gaura-kīśora dāsa Bābājī met rust te laten, maar we kunnen op zijn minst een paar lagere principes aanvaarden en volgen, die hij voor ons heeft gevestigd en in zijn eigen leven heeft gepraktiseerd. Nadat we voldoende spirituele vooruitgang hebben gemaakt, kunnen we misschien in staat zijn de hogere dingen aan te nemen, maar we moeten ze in onze huidige con-

ditie niet willen volgen. Wie kan mogelijkwijs zijn extreme verzaking volgen, zoals het eten van de klei van de Yamunā en Rādhākunḍa en volkomen afhankelijk blijven van Bhagavān? Hij had het gevoel, als hij in een *mandira* zou wonen, er vele mensen zouden komen en zijn *bhajana* zouden verstoren, dus in plaats daarvan woonde hij in een latrine (toilet of openbare wasplaats). Mensen zochten hem op voor zijn zegen om materieel voordeel te behalen, maar hij gaf de voorkeur aan de stank van de latrine boven de stank van de woorden van die mensen. Dit is voor ons ondraaglijk, zelfs voor een minuut. Daarom zal een *kaniṣṭha-adhikārī* het leven van deze grote *uttama-bhāgavata* Vaiṣṇava niet gemakkelijk kunnen begrijpen. De hogere zaken zijn voor ons niet toegestaan, maar we moeten datgene uit zijn leven aanvaarden, dat voor de vooruitgang in het stadium van *madhyama-adhikārī* gunstig is.

Zolang we de genade van Śrī Caitanya Mahāprabhu, Nityānanda Prabhu en Navadvīpa-dhāma nog niet hebben gekregen, kunnen we Vraja niet binnengaan. Daarom zijn de meesten van onze voorgaande *ācāryas*, die in Vṛndāvana *bhajana* uitvoerden, daar vertrokken en naar Navadvīpa gegaan om *prema* te bereiken. Alleen na zich te hebben ondergedompeld in de Gaṅgā van Mahāprabhu's *prema* in Navadvīpa keerden ze naar Vṛndāvana terug om te verdrinken in de oceaan van *kṛṣṇa-prema*. Eerst voerden ze de *bhajana* uit van Gauracandra en wat bereikten ze hiermee? De *prema* van het amoureuze spel van Śrī Rādhā en Kṛṣṇa. In het begin voerde Gaura-kiśora dāsa Bābājī Mahārāja *bhajana* uit in Vṛndāvana bij Sūrya-kuṇḍa, Rādhā-kuṇḍa, Nandagrāma, Varṣāṇā en een aantal andere plaatsen, maar in zijn hart kreeg hij het gevoel, "Het soort *prema*, dat ik zoek, kan hier niet worden bereikt." Hij voerde *kīrtana* uit met grote *prema* en riep "Rādhā, Rādhā! Waar ben Je? Bescherm mijn leven, want ik ga dood zonder Jou! Rādhā, Rādhā!" Ofschoon hij het uitriep met extreme *vipralambha-bhāva* [gevoel van afgescheidenheid], had hij het idee, dat zijn hunkering niet volkomen werd bevredigd, dus hij verliet Vṛndāvana en ging naar Navadvīpa. Om te voorkomen, dat hij in aanraking kwam met wereldse mensen, woonde hij in een latrine. Hij was zo *mahātmā*, dat hij niet eens voor zichzelf een hut bouwde.

De aristocratische landeigenaar van Kasima Bazar organiseerde eens een conferentie voor alle prominente Vaiṣṇava's en hij benaderde Bābājī Mahārāja om hem te vragen of hij de conferentie wilde voorzitten. Hij zei, "Bābājī Mahārāja, ik ben een conferentie van Vaiṣṇava's aan het organiseren en iedereen wil, dat u dit gezelschap voorziet. Weest u genadevol en geeft u ons alstublieft uw *sukṛti* door deze uitnodiging te aanvaarden en dan haal ik u op en breng u weer terug met mijn eigen wagen."

Bābājī Mahārāja vroeg hem, "Om welke reden gaat u deze conferentie organiseren? Wat is hiervoor de noodzaak?"

De man antwoordde, "Dit is voor het prediken van *vaiṣṇava-dharma*, dus mensen horen gesprekken over Bhagavān en worden geïnspireerd om *bhajana* te gaan doen."

Toen zei Bābājī Mahārāja, "Goed, dan moet je één ding doen: eerst ga je *bhajana* doen en vergeet al die anderen. Vertrek uit huis en laat

je vrouw en kinderen achter en kom naar mij. Je krijgt van mij een paar *kaupīnas* en dan doe je *bhajana*. Zorg dat eerst je eigen leven betekenis krijgt en maak je daarna zorgen om anderen. Anders doet jouw conferentie alleen dienst voor je eigen ego en dan levert het geen voordeel op voor anderen. Eerst moet je naar mij komen en een tijdje *bhajana* doen; dan ga je jouw conferentie organiseren." Nadat de man dit sterke antwoord van Bābājī Mahārāja had gekregen, was hij sprakeloos en ging ervan door.

Een andere keer kwam er een man naar Bābājī Mahārāja en zei, "Bābājī Mahārāja, wees me alsjeblieft genadig! Wees me alsjeblieft genadig!" Hij zei dat keer op keer. Bbaji Mahārāja werd er een beetje vervelend van en zei, "Wil je genade? Hier – pak aan!" en hij gaf de man een paar *kaupīnas*. Wat is de betekenis van iemand een set *kaupīnas* te geven? Wanneer een *guru* iemand *sannyāsa* geeft, wat geeft hij hem dan? Een set *kaupīnas* (lendedoeken) en de *mantra*. Dan wordt die persoon op slag een verzaker, laat hij alle wereldse gehechtheid achterwege en zet hij zijn lichaam, geest en woorden in voor de dienst van Kṛṣṇa. Als de *guru* dit aan iemand geeft, is er dan grotere genade dan dit? "Hier – pak aan die genade!" Toen de man dit hoorde van Bābājī Mahārāja, werd hij bang, rende weg en is nooit meer terug gekomen.

Bij een andere gelegenheid kwam een jonge jongen uit een rijke familie naar Bābājī Maharaja, die van huis was weggelopen. Hij zei tegen Bābājī Mahārāja, "Ik wil bij u blijven en gewoon *bhajana* doen." Bābājī Mahārāja gaf geen antwoord, dus de jongen bleef bij hem in de buurt. Hij haalde water voor Bābājī Mahārāja en verleende andere diensten voor hem en ging de mensen vertellen, "Ik ben een discipel van Bābājī Mahārāja." Maar in feite had Bābājī Mahārāja geen andere leerlingen dan alleen Prabhupāda [Bhaktisiddhanta Sarasvati Prabhupāda Mahārāja]. Deze jongen bleef een tijdje bij Bābājī Mahārāja, maar kreeg niet wat hij had verwacht, dus hij dacht, "Ik ga terug naar het materiële leven." Veel mensen gaan in een *matha* wonen, blijven een of twee maanden en gaan weer terug naar het materiële leven, trouwen en gaan zich bezighouden met huishoudelijke taken. Sommige mannen verlaten de verzakende levensorde zelfs nog na tien of twintig jaar, maar alleen omdat ze dezelfde zaken wilden bereiken als

wereldse mensen: *kanaka* (rijkdom), *kāminī* (vrouwen) en *pratiṣṭhā* (prestige). Uiterlijk gaan ze het huis uit en beginnen aan *bhajana*, maar ze zijn in werkelijkheid alleen geïnteresseerd in materieel gewin.

Toen hij het gevoel kreeg, dat hij niets had bereikt door bij Bābāji Mahārāja te blijven, vertrok de jongen en kwam na twee weken terug met een prachtig jong meisje uit een rijke familie, met wie hij was getrouwd. Hij bood Bābāji Mahārāja zijn *praṇāma* aan en zei, 'Bābāji Mahārāja, ik ben *saṁsāra*, de materiële wereld, binnengegaan. Bhaktivinoda Ṭhākura heeft in zijn *Gītāvalī* geschreven, '*kṛṣṇera saṁsāra kara chāḍi' anācāra* – we moeten onze overtredingen opgeven en *bhajana* uitvoeren als hoofd van het gezin.' Dus ik heb een *kṛṣṇa-dāsī* opgepikt. Weest u alstublieft genadevol voor haar en ook voor mij, zodat we ons met *bhajana* kunnen bezighouden en ook een succesvol materieel leven kunnen leiden."

Bābāji Mahārāja antwoordde, "Dat heb je goed gedaan! Daar ben ik blij mee! Heb je een *kṛṣṇa-dāsī* opgepikt? Dan moet je één ding doen: je moet aan deze *kṛṣṇa-dāsī pūjā* geven. Je moet iedere dag voor haar een offer koken en haar *praṇāma* en wat bloemen aanbieden en zeggen, 'Jij bent een *kṛṣṇa-dāsī* en erg dierbaar voor Śrī Kṛṣṇa.' Maar wees op je hoede, probeer niet van haar te genieten, anders is alles voor jou verloren en ga je naar de hel! Pas op – probeer niet van haar te genieten!"

Toen hij dit hoorde, was de jongen verbaast en stond sprakeloos. Hij werd bang en riep zijn "*kṛṣṇa-dāsī*" en ging er snel vandoor. Was het gemakkelijk om Bābāji Mahārāja in het ootje te nemen? Het was niet mogelijk hem te misleiden.

Bābāji Mahārāja legde de gelofte af, dat hij nooit leerlingen zou accepteren, maar het was de onbuigzaamheid van Prabhupāda, die zei "Als ik een *guru* aanvaard, is hij het alleen." Prabhupāda schreef in zijn *Gauḍīya Patrikā*, "Ik was in die tijd erg trots. Ik dacht, dat er geen geleerde gelijk was aan mij, dat er geen *tattva-jñāni* gelijk was aan mij, geen spreker gelijk aan mij en geen filosoof gelijk aan mij. Deze *paramahaṁsa Vaiṣṇava*, Gaura-kiśora dāsa Bābāji Mahārāja, begreep dit en daarom legde hij mijn verzoeken om initiatie naast zich neer. Hij zei me drie of vier keer, dat hij geen discipelen zou accepteren. Hij zei, 'Wat? Je bent de zoon van Bhaktivinoda Ṭhākura! Jij werd gebo-

ren in zo'n hoge familie, dat jij voor mij vererenswaardig bent! Jij bent z'n grote geleerde, jouw verschijning is zo ontzettend mooi en jij beschikt over alle goede kwaliteiten; dus waarom zou je mijn leerling worden?' Op die manier verpulverde hij mijn trots. Mensen zeggen, dat hij een analfabeet was, maar hij beschikte over ware kennis en was een *jagad-guru*."

Drie of vier keer hield Bābājī Mahārāja zich afzijdig, maar Prabhupāda had een gelofte afgelegd, dat hij alleen inwijding zou aanvaarden van Bābājī Mahārāja. Op het eind voerde hij zware soberheid uit om Bābājī Mahārāja als zijn *guru* te krijgen en toen Bhaktivinoda Ṭhākura zag, dat het gezicht van zijn zoon lijkbleek was alsof hij op het punt stond dood te gaan, verzocht hij Bābājī Mahārāja, "Wees aardig tegen hem." Hierna accepteerde Bābājī Mahārāja Prabhupāda eindelijk als zijn enige leerling.

De *āśrama* van Bhaktivinoda Ṭhākura stond aan de oever van de Gaṅgā en wanneer hij "Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare, Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare" luid hoorde chanten, wist Bhaktivinoda Ṭhākura, dat Bābājī Mahārāja eraan kwam. Hij chantte zo luid, dat zijn stem aan de overkant van de Gaṅgā te horen was en als hij in de *āśrama* was aangekomen, hoorde hij *Śrīmad-Bhāgavatam* en andere *kṛṣṇa-kathā* van Bhaktivinoda Ṭhākura.

Bābājī Mahārāja associeerde niet veel met andere *bābājīs*. Hij droeg meestal alleen een *laṅgoṭī* en anders niets, maar op zekere dag bedelde hij bij iemand om een goede kwaliteit *dhotī*, een *kurtā*, een wandelstok en een mooie tulband. Toen hij dit had aangetrokken, ging hij naar de *āśrama* van Bhaktivinoda Ṭhākura en toen die hem zag, dacht hij, "Kijk eens hoe het uiterlijk van Bābājī Mahārāja is veranderd! Hij draagt de gewone kleding van een *grhastha*. Hij heeft mooie kleren aan en loopt met een wandelstok zoals een grootgrondbezitter. Wat is er met hem gebeurd?"

Bābājī Mahārāja bood *praṇāma* aan en ging zitten en Bhaktivinoda Ṭhākura vroeg hem, "Bābājī Mahārāja, ik zie dat je verschijning er vandaag heel anders uitziet. Waarom is dat?"

Bābāji Mahārāja antwoordde, "Er zijn tegenwoordig zoveel *bābājis*, maar veel van hen zijn zulke hooligans, dat het zondig is om zelfs maar hun naam te noemen. Ze vertonen zoveel wangedrag, dat een *grhastha* duizend keer superieur is aan hen. In de naam van *parakīya-bhajana* houden ze zich bezig met wereldse activiteiten en daarvoor gaan ze naar de hel. Als een *bābāji* een paar *rasagullās* krijgt of ander voedsel van goede kwaliteit, moet hij dat aan een koe geven. *Bābājis* zouden niet naar festivals moeten gaan, maar mensen nodigen hen uit en daar gaan ze heen om eenvoudig van een goede maaltijd te genieten. Het voeren van de honden van de *dhāma* is nog beter dan hen te voeden. Daarom denk ik, dat ik niet langer een *bābāji* blijf. Ik draag de kleding van een *grhastha*, zodat mensen me niet langer aanzien voor een van deze *bābājis*."

Bhaktivinoda Ṭhākura zei, "Dat heb je goed gezegd." In die tijd was het wangedrag van deze *bābājis* zo wijd verspreid, dat mensen er een hekal aan hadden om zelfs maar de naam van een goede Vaiṣṇava te horen. Het werd dus noodzakelijk, dat er een grote persoonlijkheid kwam, die de zuivere *prema-dharma* van Śrī Caitanya Mahāprabhu naar de wereld kon brengen. En daar kwam zo een grote persoonlijkheid, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Prabhupāda. Hij predikte *saṅkīrtana* op een manier, dat de wereldopinie in een minimum van tijd was veranderd en dat geleerden, heren en iedereen *vaiṣṇava-dharma* begon te aanvaarden. Als er geen Gaura-kiṣora dāsa Bābāji zou zijn geweest, hadden we geen Prabhupāda gehad. En als er geen Prabhupāda was geweest, zou de zuivere *prema* van Mahāprabhu niet in de hele wereld worden gepredikt, zoals nu het geval is. Daarom is de oorspronkelijke grote persoonlijkheid onze over-, over- overgrootvader, Gaura-kiṣora dāsa Bābāji. Tegenwoordig verklaren we met grote trots, dat hij de *guru* van onze *parama-guru* was en het is ons buitengewoon grote geluk, dat hij naar deze wereld is gekomen.

We zullen de instructies voor *bhajana* en verzaking, die hij gaf, volgen in overeenkomst met onze kwalificatie en degenen, die ze oprecht volgt, offert de ware *puṣpāñjalī* aan zijn voeten. Als we deze ware *puṣpāñjalī* niet offeren, zijn we net als die mensen, die hij wegstuurde. We moeten niet naar materieel plezier verlangen en tegelijkertijd om genade smeken, zoals zij deden. Om zijn genade werkelijk te ontvan-

gen, moeten we deze oprechte *puṣpāñjalī* aan zijn voeten offeren, zijn instructies op een zuivere wijze volgen en dan zijn we misschien in staat om de ware *bhajana* binnen te gaan. Hij is nooit ver van ons verwijderd; hij is altijd bij ons en hij zal zeker zijn overvloedige zegen over ons uitstorten. Onze *guruḥ* riep zijn naam uit en huilde en zei, "Hij heeft al mijn problemen weggenomen." Op dezelfde wijze zal hij al onze problemen wegnemen, zodat we in staat zijn *bhajana* uit te voeren en om werkelijk met *bhajana* bezig te kunnen zijn, mogen we geen ander verlangen in ons hart houden. Maar als we *sādhu-saṅga* verlaten, is alles verloren. Door in de associatie van toegewijden te blijven kunnen we ons met *bhajana* bezighouden en altijd het ideaal herinneren, dat Gaura-kiṣora dāsa Bābājī Mahārāja in zijn leven toonde. Dan krijgt ons leven betekenis en krijgen we van onze *bhajana* het ware voordeel. Dus we bieden een gebed aan zijn lotusvoeten aan, dat hij ons allemaal altijd genadig mag zijn.

Uit: *Śrī Prabandhavalī*,
Chapter 5, *The Disappearance Day of*
Śrīla Gaura-kiṣora dāsa Bābājī Mahārāja
Gauḍīya Vedānta Publications 2003

Nederlandse vertaling: 2017 Indirā dāsī
Publicatie: www.jayaradhe.nl